

‘ಆಯ್ತು ಬರೀಲಿ ಬಿಡು ಮಗಳೆ. ಅವರ ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ನಾವ್ಯಾಕೆ ಅಡ್ಡಿ ಪಡಿಸ್ತೇಕು’ ಎಂದು ಸಂತೈಸಿದ್ದೆ.

‘ಯಾರ್ಯಾರಿಗೋ ಏನೇನೋ ಅವಾರ್ಡ್ ಕೊಡ್ತಾರಂತೆ. ಎಷ್ಟು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದ್ದೀಯ ನೀನು. ನಿನ್ನಾಗ್ತಪ್ಪ ಇಲ್ಲ’ ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿದ್ದಳು. ನಾನು ಉತ್ತರಿಸದೆ ಸುಮ್ಮನಾಗಿದ್ದೆ.

‘ಕುವೆಂಪು ಹೇಳಿದಂಗೆ ನಾವೆಲ್ಲ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ ಕೈ ಚಾಚಿದ್ದೆ. ಆದ್ರೆ ಅದು ಇವತ್ತಿಗೂ ಮರೀಚಿಕೆಯಾಗಿನೆ ಉಳಿದುಬಿಟ್ಟಿದೆ. ನಾವೇನು ಮಾಡೋಕಾಗುತ್ತೆ ಹೇಳು? ಆದ್ರೂ ಸಮುದಾಯದ ಒಳಿತಿಗೇಂತ ಸೆಣಸೋವಾಗ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪ್ರತಿಫಲಕ್ಕೆ ಆಸೆ ಪಟ್ಟರೆ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ಘನತೆ ಇರುತ್ತೇನಯ್ಯ ಅಪ್ಪಲ್?’ ಎಂದೆ.

‘ಖಂಡಿತಾ ಇರೋದಿಲ್ಲಣ್ಣ. ನೀವು ಹೇಳಿದ್ದು ಸರಿ’ ಎಂದ ಅಪ್ಪಲ್. ಆಮೇಲೆ ಮತ್ತೇನೋ ನೆನಪಾದಂತೆ, ‘ಅಣ್ಣ ಒಂದೆರಡು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ನೀವು ಟೀವೀಲಿ ಬಂದಿದ್ದಿ ಅಲ್ವೇನಣ್ಣ?’ ಎಂದ.

‘ಬಂದಿದ್ದೆ ಕಣಪ್ಪ. ಅದ್ಯಾವುದೋ ಚಾನೆಲ್ಲಿನೋರು ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವದ ದಿನ ಕರೆಸೊಂಡಿದ್ದರು. ಹಳೆಯ ಬಟ್ಟೆ ಹಾಕೊಂಡಿದ್ದೆ ನಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನು ಚಾನೆಲ್ಲಿನ ವಾಚ್ಮನ್ ಏನಂದುಕೊಂಡನೋ ಒಳಕ್ಕೆ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ವಾಪಸ್ಸು ಹೊರಟಿದ್ದೆ. ಚಿದಾನಂದಮೂರ್ತಿ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಒಳಕ್ಕೆ ಕರ್ಕೊಂಡೋದ್ದು. ಹೇಗಿದ್ದೋರು ನೀವು ಹೀಗಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಲ್ಲ ಅಂತ ನನ್ನ ಕುಂಟು ಕಾಲು ನೋಡ್ತಾ ತುಂಬ ನೊಂದುಕೊಂಡ್ತು. ಅವರದೂ ಒಂದು ಸಂಘಟನೆ ಇತ್ತಲ್ಲ. ಈಗ ಎಲ್ಲ ಸಂಘಟನೆಗಳೂ ತಣ್ಣಗಾಗ್ಗಿಟ್ಟಿವೆ ಅನ್ನುತ್ತೆ. ಅಲ್ಲಯ್ಯ ಅಪ್ಪಲ್ ಇವಕ್ಕೆಲ್ಲ ಏನಾಗಿದೆ ಇವತ್ತು? ಆ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನೋರು, ನಂಬುಂಡಸ್ವಾಮಿ ಇವೆಲ್ಲ ಸಿದ್ಧಾಂತಾನ ಜನ ಹಿತದ ಜೊತೆಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಬೇಸಿತ್ತಿದ್ದು ಅಂತೀಯ? ನಾವೆಲ್ಲ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಚಳವಳಿಲಿ ಇದ್ದೂ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಹೆಗಲು ಕೊಡ್ತಿದ್ದಿ. ಒಟ್ಟಿಗೇ ಗೆಲ್ಲತಾ ಇದ್ದಿವಿ. ನಿನಗೆ ನೆನಪಿದೆಯಲ್ಲ? ಬೂಸಾ ಚಳವಳಿ ತುಂಬಾ ಬಿಸಿಯೇರಿದ್ದಾಗ ನಾನು ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪನ ಪರ ದೃಢವಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದೆ. ಯಾರೂ ನನ್ನನ್ನ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಆಕ್ಷೇಪಿಸಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೂ ಬೆಲೆ ಇತ್ತು ನೋಡು ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ. ಅವೆಲ್ಲ ಇವತ್ತು ಇರ್ಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಅಪ್ಪಲ್’ ಎನ್ನುತ್ತ ನಾಯಕರು ನಿಟ್ಟುಸಿರುಬಿಟ್ಟರು.

‘ಅಣ್ಣ ಅದ್ಯಾವುದೋ ಟೀವಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಿ’ ಎಂದು ನೆನಪಿಸಿದ ಅಪ್ಪಲ್.

‘ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳದೇ ಇರೋದೇ ವಾಸಿ ಸುಮ್ಮರು. ತಿಳ್ಳೊಂಡ್ರೆ ಬೇಸರ ಆಗ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲೊಬ್ಬ ನಿರೂಪಕ ‘ಪಾಪ ನೀವಿಷ್ಟು ಬಡವರ ತರಾ ಕಾಣ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಒಳ್ಳೇ ಹೆಸರಿತ್ತಂತಲ್ಲ. ಒಂದಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಕಾಸು ಮಾಡ್ಕೊಬಾರದಾಗಿತ್ತು ಯಜಮಾನ್ಯ? ಅಥ್ತಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಸ್ತಿ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಏನೂ ಇಲ್ಲಾಂತ ನಾಟಕ ಆಡ್ತಿದ್ದೀರಾ ಹೇಗೆ?’ ಅಂತಾನೆ ಕಣಯ್ಯ ಅಪ್ಪಲ್.

‘ಲಂಕೇಶ್ವರಂಥಾ ಲಂಕೇಶ್ವರೇ ನಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಹೀಗೆಲ್ಲ ಮಾತಾಡ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವು ನಮ್ಮನ್ನ ಏನೆಲ್ಲ ಖಂಡಿಸಲಿ. ನಮ್ಮ ಬದ್ಧತೆನ ಯಾವತ್ತೂ ಅನುಮಾನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಆಫೀಸಿಗೇನಾದ್ರೂ ಹೋದ್ರೆ ಎಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳೋರು ಗೊತ್ತೇನಯ್ಯ ಅಪ್ಪಲ್? ಅಂಥಾ ಧೀಮಂತರನ್ನೆಲ್ಲ ಇವತ್ತು ನೋಡಲಾದರೂ ಆಗುತ್ತ?’ ಎಂದೆ.

‘ಹೌದು ಕಣಣ್ಣ ನೀವು ಹೇಳಿದ್ದು ನಿಜ’ ಎಂದ ಅಪ್ಪಲ್.

ಅಪ್ಪಲ್ ಊರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಹಾಗೇ ಕಾಲು ಚಾಚಿ